



Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2017. november 23.
(OR. en)

14823/17

ECOFIN 1008
UEM 324
SOC 753
EMPL 573
COMPET 806
ENV 979
EDUC 429
RECH 378
ENER 467
JAI 1090

FEDŐLAP

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Jordi AYET PUIGARNAU igazgató
Az átvétel dátuma:	2017. november 22.
Címzett:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2017) 770 final
Tárgy:	Ajánlás – A TANÁCS AJÁNLÁSA az euróövezet gazdaságpolitikájáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2017) 770 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2017) 770 final



EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2017.11.22.
COM(2017) 770 final

Ajánlás

A TANÁCS AJÁNLÁSA

az euróövezet gazdaságpolitikájáról

{SWD(2017) 660 final}

Ajánlás

A TANÁCS AJÁNLÁSA

az euróövezet gazdaságpolitikájáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 136. cikkére, összefüggésben 121. cikke (2) bekezdésével,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre¹ és különösen annak 5. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre² és különösen annak 6. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság ajánlására,

tekintettel az Európai Tanács következtetéseire,

tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdaságpolitikai Bizottság véleményére,

mivel:

- (1) Az euróövezeti gazdasági növekedés folytatódik, és országokon átívelően egyre szélesebb alapokon nyugszik. A fellendülést egyre inkább a belső kereslet vezérli: a növekedés és a beruházásélénkülés fő hajtóereje a lakossági fogyasztás. A foglalkoztatás 2016-ban és 2017 első felében tovább nőtt. A munkanélküliségi ráta jelentősen visszaesett, ám még így is meghaladja a 2008-as szintet. Ugyanakkor az euróövezeti fellendülést néhány atipikus sajátosság is jellemzi: visszafogott maginfláció és bérnövekedés, ami nem tükrözi a munkaerőpiaci standard mutatók tanúsága szerint javuló munkaerőpiaci helyzetet, jelentős folyófizetésimérleg-többlet, valamint tartós – bár egyre csökkenő – beruházási szakadék. A jelek arra utalnak, hogy a visszafogott bérnövekedés hátterében az egyes gazdaságokra változatlanul jellemző munkaerőpiaci pangás, az alacsony inflációs várakozások bértárgyalásokra gyakorolt hatása és a termelékenység csekély növekedése áll. A háztartások reáljövedelme emelkedett ugyan, de több országban továbbra sem éri el a 2008-as szintet. Az euróövezeti országok között még mindig különbségek figyelhetők meg az egy főre

¹ HL L 209., 1997.8.2., 1. o.

² HL L 306., 2011.11.23., 25. o.

jutó GDP és a munkanélküliségi ráta tekintetében. A tartós és az ifjúsági munkanélküliség aránya változatlanul magas, míg a szegénység, a társadalmi kirekesztés és az egyenlőtlenség komoly aggodalomra ad okot számos tagállamban.

- (2) Az euróövezetre vonatkozó gazdasági mutatók alapján összességében indokoltnak tűnik a kereslet, a beruházás és a bérnövekedés további ösztönzése – elkerülve az inflációs nyomás kialakulásának kockázatát –, és ezzel egyidejűleg a belső és külső egyensúly helyreállításának, valamint a gazdasági és társadalmi konvergenciának az előmozdítása. Ugyanakkor szorosan nyomon kell követni az újonnan kialakuló egyensúlytalanságokra utaló jeleket – például egyes tagállamok lakáspiacán³.
- (3) Az euróövezetben továbbra is lényeges egyensúlyhiány áll fenn. Jóllehet a nettó adós országok számottevő előrelépést tettek külső egyenlegük kiigazítása terén, egyes hitelező országokban még mindig nagy a folyó fizetési mérleg többlete, ami összességében véve az aggregált kereslet hiányát mutatja. Mindennek hatására 2016-ban az euróövezeti többlet elérte a GDP 3,3 %-át, amely arány 2019-re várhatóan a GDP 2,9 %-ára fog mérséklődni. A legtöbb eladósodott tagállam nettó nemzetközi befektetési pozíciója lassú ütemben javul, és változatlanul jelentős erőfeszítésekre van szükség az egyensúly helyreállítása érdekében. A hosszú időn át nagy folyófizetésimérleg-hiánnyal rendelkező országok nettó nemzetközi befektetési pozíciója továbbra is erősen negatív, amihez rendszerint a magán- és az állami szférában felhalmozódott jelentős adósságállomány társul, és ez sebezhető pontot jelent. Ezzel egyidejűleg a nagy folyófizetésimérleg-többséggel rendelkező országok részéről is erőfeszítésekre van szükség a belső kereslet ösztönzése, és ezáltal az euróövezet egyensúlyának helyreállítása érdekében.
- (4) A bérnövekedés az aggregált kereslet előmozdítása révén hozzájárul az euróövezeti gazdasági fellendüléshez, csökkenti az egyenlőtlenségeket, és magas életszínvonalat biztosít a térségben. Hatékony bérmegállapítási mechanizmusokkal kell biztosítani, hogy a béreket az országspecifikus feltételeknek megfelelően és a termelékenység változásainak figyelembevételével differenciálják. A termelékenységet fokozó strukturális reformok végrehajtása valamennyi országban, a közkiadások minőségének és összetételének javítása a beruházások ösztönzése érdekében, a bérnövekedés és a dinamikusabb kereslet előmozdítása a nettó hitelező országokban, valamint a nettó adós országokban a fajlagos munkaköltség emelkedését kordában tartó intézkedések végrehajtása segítene felgyorsítani az euróövezet egyensúlyának helyreállítását.
- (5) Az euróövezetben az átfogó makrogazdasági politikamix – a monetáris, fiskális és strukturális politikákat is beleértve – tekintetében a következetesség és az egyensúly döntő jelentőséggel bír az erőteljesebb és fenntarthatóbb gazdasági fellendülés biztosítása szempontjából. Az elmúlt években a politikamix súlypontja áthelyeződött a monetáris politikára, amelynek keretében a hagyományostól eltérő, új eszközökkel igyekeztek teljesíteni az EKB középtávú inflációs célját, ezáltal támogatva a növekedést és a munkahelyteremtést. Az EKB bejelentette, hogy 2018 januárjában megkezdte eszközvásárlásainak újrakalibrálását. Ehhez más szakpolitikák támogató szerepét is igénybe kell venni azokban a tagállamokban, amelyek rendelkeznek a szakpolitikai intézkedésekhez szükséges mozgástérrel.

³

Lásd a riasztási mechanizmus keretében készült 2018. évi jelentést.

- (6) A nemzeti költségvetési politikák közös szabályokon alapuló, szoros összehangolása a megfelelő aggregált euróövezeti költségvetési irányvonal kialakításának és a monetáris unió zökkenőmentes működésének nélkülözhetetlen előfeltétele. A közös költségvetési szabályok nemzeti szinten az államadósság fenntarthatóságát hivatottak biztosítani, miközben gondoskodnak a makrogazdasági stabilizációhoz szükséges mozgástér megőrzéséről. A tagállami költségvetési irányvonalaknak és az átfogó euróövezeti költségvetési irányvonalnak tehát kiegyensúlyozottan kell érvényesíteniük egyrészt a nemzeti államháztartás hosszú távú fenntarthatóságának biztosítására, másrészt a nemzeti, illetve euróövezeti szintű rövid távú makrogazdasági stabilitásra vonatkozó célkitűzést. Tekintettel az euróövezet jelenlegi – néhány atipikus sajátosságot mutató – gazdasági fellendülésére, a válság idejéből örökölt adósságra és az EKB eszközvásárlásainak várható újrakalibrálására, a Bizottság az euróövezet egészére vonatkozóan nagyjából semleges átfogó költségvetési irányvonal érvényesítését tartja helyénvalónak. Gondoskodni kell az euróövezeti tagállamok körében a költségvetési kiigazítások megfelelő differenciálásáról, figyelembe véve a költségvetési mozgásteret és a többi országra gyakorolt továbbgyűrűző hatásokat.
- (7) A nemzeti költségvetések összetételének jelentős javítása mind bevételi, mind kiadási oldalon – például az erőforrások tárgyieszköz- és immateriális beruházásokra való összpontosítása révén – rövid távon növelné a költségvetés keresletre gyakorolt hatását, hosszabb távon pedig javítaná a termelékenységet. A nemzeti költségvetési keretek működésének javítása és a jól kezelt kiadási felülvizsgálatok elősegítik a hiteles és növekedésösztönző költségvetési politikák érvényesítését.
- (8) A megfelelően kialakított adózási struktúra mind a növekedés és a foglalkoztatás előmozdítása, mind az egyenlőtlenségek mérsékléséhez való hozzájárulás szempontjából kulcsfontosságú. Az adórendszerek egyszerűsítése, valamint az adócsalás, az adókijátszás és az adókikerülés kezelése elengedhetetlen ahhoz, hogy az adórendszerek hatékonyabbá és méltányosabbá váljanak. Ez erőforrásokat szabadíthat fel a közberuházások, az oktatás és az egészségügy javára, továbbá hozzájárul a beruházásélénkítéshez, a foglalkoztatáshoz és a társadalmi méltányosság megerősítéséhez. Az agresszív adótervezéssel szembeni fellépés kifejezetten nélkülözhetetlen az államháztartási bevételek biztosításához, a vállalkozások közötti verseny torzulásának megakadályozásához, a társadalmi kohézió megőrzéséhez és a súlyosbodó egyenlőtlenségek leküzdéséhez. A közös konszolidált társaságiadó-alap (KKTA) az adókikerülés elleni fellépés újabb hatékony eszközét jelenti, egyúttal megerősíti az egységes piacot a vállalkozások javára.
- (9) A munkaerő- és termékpiacon szerkezeti és intézményi sajátosságai, valamint a jól működő közigazgatások meghatározó tényezőknek számítanak egyrészt a gazdaság ellenálló képessége, másrészt az euróövezeti tagállamok konjunkturális, reál- és társadalmi konvergenciája szempontjából. Az ellenálló gazdasági struktúrák megakadályozzák, hogy a sokkok jelentős és tartós hatást gyakoroljanak a bevételre és a foglalkoztatásra az egyes tagállamokon belül és az euróövezet egészében. Következésképpen csökkentik a gazdasági fluktuációt, és a fenntartható és inkluzív növekedésnek kedvező gazdasági környezetet teremtenek. A strukturális reformok – különösen az országspecifikus ajánlásokban előírt intézkedések – összehangoltabb végrehajtása nyomán kedvező továbbgyűrűző hatások jelentkezhetnek a tagállamokban, és a reformok pozitív hatásai is erősödhetnek.

- (10) A jól működő munkaerőpiacok és szociális védelmi rendszerek fontos alapul szolgálnak az inkluzív gazdasági növekedéshez, az egyenlőtlenségek mérsékléséhez és a nemzeti gazdaságok, valamint az egész euróövezet ellenálló képességének kiépítéséhez. Ezen a téren a felfelé mutató konvergencia megvalósítására törekedve *a szociális jogok európai pillére* 20 alapelvet határoz meg, amelyek három tág fejezetbe sorolhatók: i. esélyegyenlőség és munkavállalási jog; ii. tisztességes munkafeltételek; valamint iii. szociális védelem és társadalmi befogadás.
- (11) A munkaerőpiac alkalmazkodóképességének javítását célzó reformok terén tett előrelépések dacára még mindig lényeges különbségek figyelhetők meg az euróövezeten belül, amelyek visszásan hatnak a térség megfelelő működésére. A jól kialakított és a szociális védelmi rendszerhez maradéktalanul illeszkedő munkaerőpiaci intézkedések elősegíthetik a munkaerőpiaci átmenetet és a reintegrációt, csökkenthetik a munkaerőpiac szegmentációját, az automatikus stabilizáció hatékony eszközévé válhatnak és előmozdíthatják a társadalmi méltányosságot. Emellett a megfelelően kialakított munkaidő-megoldások hozzájárulhatnak a sokkok enyhítéséhez. Személyre szabott munkakeresési támogatás, képzés és átképzés biztosításával a munkaképes munkanélküliek eredményesen és időben aktivizálhatók, ezzel egyidejűleg pedig gondoskodni kell a nem munkaképes személyek védelméről. A megjelenő új foglalkoztatási formák és új szerződéstípusok kihívásokkal járnak a munkahelybiztonság és a szociális védelem tekintetében. Ilyen körülmények között a foglalkozásvédelmi jogszabályoknak méltányos és tisztességes munkakörülményeket kell biztosítaniuk valamennyi munkavállaló számára.
- (12) A hatékony szociális védelmi rendszerek elengedhetetlenek a befogadó munkaerőpiacok előmozdításához, a megfelelő jövedelemtámogatás biztosításához és a minőségi szolgáltatásokhoz való hozzáférés révén a megfelelő szociális támogatás garantálásához. A nyugdíjreformok, valamint a munka és a magánélet közötti egyensúlyra irányuló intézkedések ugyancsak meghatározó jelentőséggel bírnak a munkaerőpiaci részvétel ösztönzése szempontjából. A munkavállalók foglalkoztatási, ágazati és földrajzi mobilitására és a szociális védelmi rendszerekre vonatkozó szükségtelen korlátozásokat meg kell szüntetni.
- (13) A színvonalas oktatáshoz és képzéshez való hozzáférés az esélyegyenlőség biztosításának és a strukturális munkaerőhiány kiküszöbölésének nélkülözhetetlen eleme. Az oktatási és képzési rendszereken keresztül megfelelő humántőke-beruházásokat kell eszközölni az egész életen át tartó tanulás előmozdítása céljából, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a készség szintek megfeleljenek a jelenlegi és jövőbeli munkaerőpiaci igényeknek. Ezek a beruházások hosszú távon döntő szerepet játszanak a gazdaság alkalmazkodóképességének javításában és a reálkonvergencia ösztönzésében. A készségekbe való beruházás szintén lendületet adhat az innovációnak, fokozhatja a termelékenységet és a versenyképességet, egyúttal a társadalmi befogadást és mobilitást is elősegítheti.
- (14) A versenyt élénkítő termékpiacon reformok, valamint az üzleti környezetet és az intézmények minőségét javító – köztük a szerződések érvényesítését megkönnyítő, hatékony igazságügyi rendszerre irányuló – reformok a tagállamokban és az euróövezet egészében egyaránt erősítik a gazdaság ellenálló képességét. Az egységes piacon belüli további integráció bizonyítottan a növekedés és a tagállamok közötti konvergencia fő motorja. Az egységes piac továbbra is számottevő kiaknázatlan lehetőségeket tartogat, és kiteljesítéséhez még jelentős előrelépésekre van szükség. A

jelenlegi kihívás a szolgáltatások egységes piacának megvalósítása (beleértve a pénzügyi, a digitális kereskedelmi, az energia- és a közlekedési ágazatot). Mindazonáltal a termékpiacra is figyelmet kell fordítani a piaci szegmentáció esetleges kialakulásának elkerülése érdekében. A digitális egységes piacnak hozzá kell járulnia a jogi környezet kiteljesítéséhez, hogy felgyorsuljon a gazdasági tevékenységek digitalizációja, ami a termékpiacok jobb teljesítményének és a globális versenyképesség fokozásának nélkülözhetetlen előfeltétele.

- (15) Az euróövezeti bankszektor a válság óta összességében véve szilárdabb alapokon nyugszik, és a banki hitelezés újra bővülésnek indult, ugyanakkor vannak még sebezhető pontok, amelyek kezelésre szorulnak. A bankok – különösen a kis- és közepes méretű pénzintézetek – az alacsony nyereségesség problémájával küzdenek. A banki üzleti modellek kiigazításával járó költségek, az alacsony kamatlábbal jellemezhető környezet és az egyéb finanszírozási formák terjedéséből adódó, egyre kiélezettebb verseny változatlanul visszas hatást gyakorolnak a bankok nyereségességére. Az üzleti modelleknek tehát még inkább alkalmazkodniuk kell a helyzethez, hogy hosszú távon is fenntarthatóvá váljanak. A nemteljesítő hitelek aránya csaknem az összes, nagyobb mértékben érintett euróövezeti tagállamban stabilizálódott vagy csökkenő tendenciát mutat, ám a javulás még mindig lassú. A nemteljesítő hitelek magas aránya visszaveti a bankok hitelnyújtási képességét, a monetáris transzmissziós mechanizmust és a gazdaság alkalmazkodóképességét is, ráadásul az egész bankrendszerre nézve a sebezhetőség forrásának számít. A Tanács által 2017 júliusában elfogadott, majd a bankunióról szóló, 2017. október 11-i közleményben bejelentett, a nemteljesítő hitelek kezelését célzó cselekvési terv alapján a Bizottság jelenleg egy átfogó intézkedéscsomag összeállításán dolgozik, amely a nemteljesítő hitelek 2018-ig történő csökkentésére irányul.
- (16) A GMU intézményi struktúrájának megerősítése szempontjából prioritásnak számít a bankunió kiteljesítése, valamint a tőkepiaci unió kiépítésének előmozdítása. A bankunió létrehozása terén lényeges előrelépések történtek, ám a folyamat még nem zárult le. A Bizottság a bankunió kiteljesítéséről szóló közelmúltbeli közleményében igyekszik felvázolni, hogy miként alakítható ki megállapodás a bankunió kiteljesítéséről a Tanács eddigi kötelezettségvállalásai alapján. A közös európai betétbiztosítási rendszer és az Egységes Szanalási Alap közös védőhálójának hiánya visszaveti a bankunió arra vonatkozó képességét, hogy betöltse a bankok és az államok közötti kapcsolattartó szerepét. A bankoknak változatlanul erőfeszítéseket kell tenniük a további kockázatcsökkentés és a kockázatkezelés javítása érdekében. Ebben az összefüggésben döntő fontosságú, hogy mielőbb megállapodás szülessen a Bizottság által 2016 novemberében javasolt szabályozási csomagról, valamint, hogy további előrelépések történjenek a nemteljesítő hitelek csökkentése és a bankok államkötvénymarketingének diverzifikálása terén.
- (17) Az Európa jövőjéről szóló bizottsági fehér könyv elindított egy gondolkodási folyamatot, amelynek keretében a 27 tagú EU a felvázolt lehetséges forgatókönyvekből kiindulva dönt az Unió jövőjéről. A Bizottság mindehhez egy vitaanyag-sorozat kidolgozásával is hozzájárult, amelynek részeként a GMU elmélyítéséről szóló vitaanyagban ismertette a GMU kiteljesítésére vonatkozó átfogó elképzelését, és a GMU szerkezetének kiépítéséhez szükséges tennivalók világos ütemtervét. Az Unió helyzetéről szóló 2017. évi beszéd azonosította a GMU előmozdításának fő elemeit, és a Bizottság 2017 őszén előterjesztette a vonatkozó javaslatokat,

AJÁNLJA, hogy az euróövezeti tagállamok a 2018–2019 közötti időszakban – egyénileg és kollektíven – tegyenek intézkedéseket az eurócsoporton belül a következők érdekében:

1. Érvényesítsenek olyan szakpolitikákat, amelyek támogatják a fenntartható és inkluzív növekedést, javítják az ellenálló képességet, valamint előmozdítják az egyensúly helyreállítását és a konvergenciát. Tegyenek jelentős előrelépést az egységes piac kiteljesítése felé, különös tekintettel a szolgáltatásokra, beleértve a pénzügyi, a digitális kereskedelmi, az energia- és a közlekedési ágazatot. A kedvező konjunkturális körülményekre tekintettel valamennyi tagállamnak előnyben kell részesítenie azokat a reformokat, amelyek fokozzák a termelékenységet és a növekedési potenciált, javítják az intézményi és az üzleti környezetet, megszüntetik a beruházási akadályokat, ösztönzik a minőségi munkahelyek létrehozását és csökkentik az egyenlőtlenséget. A folyófizetésimérleg-hiánnyal vagy magas külső adósságállománnyal rendelkező tagállamoknak emellett törekedniük kell a fajlagos munkaköltségek kordában tartására. A nagy folyófizetésimérleg-többlettel rendelkező tagállamoknak emellett ösztönözniük kell a bérnövekedést, és olyan intézkedéseket kell prioritásként végrehajtaniuk, amelyek élénkítik a beruházásokat, fokozzák a belső keresletet és elősegítik az egyensúly helyreállítását az euróövezetben.
2. Aggregált szinten, az euróövezetre vonatkozóan törekedjenek nagyjából semleges költségvetési irányvonal érvényesítésére és kiegyensúlyozott politikamix kialakítására. A költségvetési politikáknak megfelelő egyensúlyt kell teremteniük egyrészt az államháztartás fenntarthatóságának biztosítása – és adott esetben különösen a magas adósságráták csökkentése –, másrészt a gazdasági fellendülés támogatása között. A nemzeti költségvetési keretrendszerek hatékony működésének biztosításával egyidejűleg a tagállamoknak olyan költségvetési politikát kell érvényesíteniük – többek között a kiadási felülvizsgálatok alkalmazásával, valamint a növekedést ösztönző és adózási szempontból méltányos struktúrák kiépítésével –, amely összhangban áll a Stabilitási és Növekedési Paktummal, élénkíti a beruházást és javítja az államháztartás minőségét és összetételét. A tagállamoknak intézkedéseket kell elfogadniuk és végrehajtaniuk az adórendszer eladósodásra ösztönző elemeinek visszaszorítására és az agresszív adótervezés leküzdésére, hogy ezáltal biztosítsák az egyenlő versenyfeltételeket, a méltányos adóztatást, az államháztartás védelmét és a stabilitás megőrzését az euróövezetben. Ez magában foglalja a közös konszolidált társaságiadó-alapra (KKTA) irányuló munka folytatását is.
3. Hajtsanak végre olyan reformokat, amelyek elősegítik a minőségi munkahelyek teremtését, az esélyegyenlőséget, a munkavállalást és a tisztességes munkakörülményeket, továbbá támogatják a szociális védelmet és a társadalmi befogadást. A reformoknak a következőkre kell irányulniuk: i. megbízható és rugalmas munkaszerződések, amelyek az átmeneti időszakban biztosított megfelelő támogatással párosulnak, és megakadályozzák a munkaerőpiac szegmentációját; ii. színvonalas, hatékony és egész életen át tartó oktatási és képzési rendszerek, amelyek célja a készségek összehangolása a munkaerőpiaci igényekkel; iii. a munkaerőpiaci részvételt elősegítő, hatékony aktív munkaerőpiaci intézkedések; iv. fenntartható és megfelelő szociális védelmi rendszerek, amelyek igazodnak a foglalkoztatás és a munkaviszonyok új típusaihoz; v. a munkavállalók zökkenőmentes foglalkoztatási, ágazati és földrajzi mobilitása; vi. hatékony szociális párbeszéd és megfelelő szinten

folytatott bértárgyalások; vii. a munka adóterhének enyhítése, különös tekintettel a kis jövedelmű munkavállalókra és a második keresőkre.

4. A Gazdasági és Pénzügyi Tanács 2016. júniusi ütemtervével összhangban folytassák a bankunió kiteljesítésére irányuló munkát a kockázatsökkentés és a kockázatmegosztás terén, és ezen erőfeszítések részeként hozzanak létre egy európai betétbiztosítási rendszert, léptessék életbe az Egységes Szanálási Alap közös védőhálóját, valamint erősítsék meg a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerét a kockázatok felhalmozódásának elkerülése érdekében. Hozzanak intézkedéseket a nemteljesítő hitelek arányának kézzelfoghatóan gyorsabb csökkentése érdekében a Gazdasági és Pénzügyi Tanács cselekvési terve alapján, és ösztönözzék a rendezett hitelállomány-leépítést azokban a tagállamokban, ahol nagy a magánszektor adósságállománya. Mozdítsák elő az uniós tőkepiacok integrációját és fejlődését a reálgazdasági növekedés fellendítése érdekében, és ezzel egyidejűleg őrizték meg a pénzügyi piacok stabilitását.
5. Mielőbb tegyenek előrelépést a gazdasági és monetáris unió kiteljesítése felé, konkrétan a 2017 őszén indított bizottsági kezdeményezések alapján, az Unió belső piacának maradéktalan tiszteletben tartása mellett, az euróövezeten kívüli tagállamokkal szemben nyitott és általuk átlátható módon.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*